

บันทึก

เรื่อง การตีความบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๖๖
(สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายของข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่อเนื่องกัน
ในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘ กับพระราชกฤษฎีกา ฯลฯ พ.ศ. ๒๕๖๖)

กระทรวงกลาโหมได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ กท.๐๒๐๓(๐๗)/๑๙๗๗๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงกลาโหมได้ชักข้อความเข้าใจกับกระทรวงการคลังเกี่ยวกับความหมายของบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๑^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๖๖ แล้วปรากฏว่า กระทรวงการคลังมีความเห็นแตกต่างกับความเห็นของกระทรวงกลาโหมดังนี้ คือ

กระทรวงการคลังเห็นว่า การเดินทางไปราชการที่มีระยะเวลาติดต่อกันก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ (วันที่พระราชกฤษฎีกา ฯลฯ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีผลใช้บังคับ) ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป สำหรับสิทธิที่ข้าราชการจะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในช่วงระยะเวลาดังกล่าว หรือค่าใช้จ่ายที่ได้ก่อหนี้ผูกพันก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ ให้ได้รับตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

กระทรวงกลาโหมเห็นว่า กรณีดังกล่าวนี้ สิทธิที่ข้าราชการจะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หรือค่าใช้จ่ายที่ก่อหนี้ผูกพันไปแล้วโดยสุจริตก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเท่านั้น ที่ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ นอกจากที่กล่าวนี้จะต้องเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพราะพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๖ และตัวอักษรแห่งบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๑ กำหนดไว้ชัดเจนเช่นนั้น

ฉะนั้น กระทรวงกลาโหมจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๑ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว และได้ฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพเรือ กรม

^๑ มาตรา ๗๑ การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ กับพระราชกฤษฎีกานี้สำหรับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือที่ก่อหนี้ผูกพันไปแล้วโดยสุจริตก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

พระธรรมนูญ และกรมการเงินกลาโหม) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

มาตรา ๗๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ บัญญัติว่า

“การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ กับพระราชกฤษฎีกานี้ สำหรับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือที่ก่อนนี้ผูกพันไปแล้วโดยสุจริตก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวโดยตลอดแล้ว จะเห็นได้ว่า การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ กับพระราชกฤษฎีกา ๗๑ พ.ศ. ๒๕๒๖ นี้ สำหรับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา ๗๑ พ.ศ. ๒๕๒๖ นี้ใช้บังคับ (ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖) หรือค่าใช้จ่ายที่ก่อนนี้ผูกพันไปแล้วโดยสุจริต (เช่น ค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวหรือค่าพาหนะสำหรับบางกรณี) ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา ๗๑ พ.ศ. ๒๕๒๖ นี้ใช้บังคับเท่านั้น ที่บทเฉพาะกาลมาตรา ๗๑ บัญญัติให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งนี้ เนื่องจากตัวอักษรแห่งบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๑ บัญญัติไว้ชัดแจ้งเช่นนั้น แต่สำหรับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ก็ต้องเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ตามนัยมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่นี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๒๖

^๒ มาตรา ๗ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้